

Hvor er vi henne idag?

I forbindelse med »50 års bøger og bogkunstnere« vil det være naturligt, at sammenligne vor situation med to historiske epoker: den hvor *Vore Bøgers Udstyrelse* blev skrevet, og årene hvor komitéen begyndte sit arbejde.

For 100 år siden var de grafiske fag også stærkt påvirket af en industriel udvikling, som de havde svært ved at holde trit med. Var deres evner i den retning ringere end vores. Ved studium af det bogarbejde som Xylograf Hendriksen kritiserer, må spørgsmålet besvares med et bragende ja. Så grimme bøger findes ikke idag. Man har virkelig indtryk af, at situationen var den, Reimer så morsomt beskriver, som den hvor »halen vifter med hunden«, halen alias teknikken.

Xylograf Hendriksen havde i den forbindelse sin store mission. Samtidig ville det være en overvurdering af denne strålende radikaler, at trække en lige national linie fra hans første indsats til de fornemme resultater, som lå på komitéens bord i 1934.

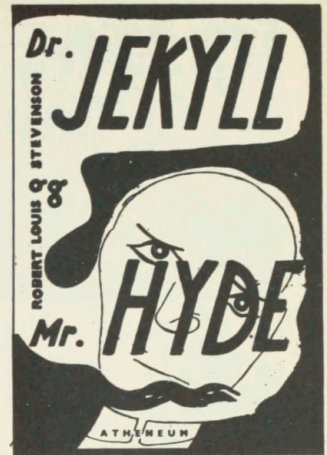
Der skete en hel del i England i generationen efter Xylografens besøg og forbavelse over Morris eksklusivitet.

Både i England og Tyskland fandtes grupper, der med erfaringer fra privatpresser formåede at hæve den almene bogkvalitet. Blandt disse kan fremhæves: Newdinggate, Meynell og Stanley Morison, der iøvrigt er fader til skriften Times, som dette katalog er sat med; fra Tyskland kan nævnes Harry Graf Kessler og Giovanni Mardersteig, der tillige var ejer af en privatpresse i Verona.

Det var disse impulser, der gjorde 30'ernes danske bogskabere så gode. De blev tillige støttet gennem de grafiske fags voksende kvalitet, Xylograf Hendriksens tidligere fortjeneste.

Med dette in mente, må status 1984 betragtes som måske ufortjent hæderlig, når det tages i betragtning, at basale færdigheder ikke mere indgår i den faglige uddannelse.

Det lykkes idag at skabe ikke blot hæderligt arbejde, men til tider »godt bogarbejde«. Det er under nutidens konditioner al ære værd.

Omslag Egon Mathiesen, 1940, i.u.